

[Finansministeren.]

delte Meninger om. Jeg har ment, at da disse Fordelingsregler laa saa nær op ad de Fordelingsregler, som allerede fandtes paa Finanslovsforslaget, vilde de være saa let overskuelige, at man ikke behøvede at forelægge et særligt Lovforslag derom.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Nedsættelsen af Militærbevillingerne. Jeg tror at kunne sige, at i den Henseende maa vi fra Ministeriets Side i det væsentligste holde os til de Udtalelser, som er fremsat paa dette Punkt i Folketinget. Vi ved, der er Uenighed derom, og jeg gaar ud fra, at der vil blive forhandlet i Finansudvalget derom. Jeg er naturligvis principielt uenig med det ærede Medlem i de Synspunkter, der blev fremsat, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Det ærede Medlem behandlede endvidere Spørgsmaalet om Bevillingen paa § 26 under Jordfondens Budget til Opkøb af Jord til Udstykning, og det ærede Medlem mente, at denne Bevilling med Urette var optaget paa Jordfondens Formuebudget. Ogsaa derom maa jeg sige til det ærede Medlem, at det mener jeg ikke, og det mener Ministeriet ikke. Naar det ærede Medlem fremførte, at der for Tiden behandles et Lovforslag om Sagen, og at der er principiel Uenighed med Hensyn til disse Spørgsmaals Fremtid, mener jeg ikke, det bør have Indflydelse paa, hvad der foretages i Øjeblikket. Men det ærede Medlem sagde ogsaa, at naar man havde optaget denne Bevilling paa Finansloven, var det i Erkendelse af, at man ikke havde Ret til at bruge disse Penge. Det passer ikke. Naar denne Bevilling er optaget i Aar paa Jordfondens Formuebudget, er det, fordi den teknisk set hører hjemme dér og maa staa dér, hvis Pengene skal kunne anvendes, uanset om der er Lovhjemmel eller ikke Lovhjemmel. Hvis det ærede Medlem vil sammenligne Finansloven for indeværende Aar med Finanslovsforslaget for næste Aar, vil det ærede Medlem se, at det er første Gang i Aar, at der er lavet et Formuebudget for Jordfonden. Der er foretaget en Række tekniske Ændringer, idet man har fundet det naturligt paa § 26 for Jordfonden at optage et Formuebudget, lige saavel som man gør det for de andre Fonds paa Finansloven; og naar man gør det, maa man naturligvis ved Finanslovens Udarbejdelse tage de Udgifter op, som man agter at afholde i Henhold til bestaaende Love. Det er ikke noget Udtryk for, at der ikke er Lovhjemmel, at denne Bevilling

er optaget paa Finansloven. De andre Bevillinger, som er optaget paa det samme Formuebudget, er der ogsaa Lovhjemmel for, og jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem har benægtet, at der skulde være Lovhjemmel for dem, saa denne Argumentation af det ærede Medlem finder jeg ikke rigtig. Dette er optaget paa Formuebudgettet ganske paa samme Maade som Byggelaan er optaget paa Formuebudgettet, og som de andre Bevillinger er det, hvor der ikke er Strid om, hvorvidt der er Lovhjemmel eller ej, saa selve den Omstændighed, at denne Bevilling findes paa Finanslovsforslaget, har ikke noget som helst at gøre med Afgørelsen af, hvorvidt der findes Lovhjemmel for den eller ikke. Men naturligvis, fra vor Side er vi ikke i Tvivl om, at der er Lovhjemmel for den, og det vil det ærede Medlem kunne se af, at der er andre Ting end denne Bevilling, der er optaget paa Jordfondens Formuebudget.

Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal anvende Jordfondens Penge til Indkøb af Jord til Udstykning, er i og for sig ikke et nyt Spørgsmaal. Det Spørgsmaal er der taget Stilling til allerede tidligere, idet den daværende Landbrugsminister i 1927 søgte at laa bevilget 3 Mill. Kr. af Jordfondens Midler til Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919. I en Skrivelse fra Landbrugsministeriet af 23. Juni 1927 hedder det efter de indledende Bemærkninger:

„...skal man forespørge Finansministeriet, om dette maatte have noget at indvende imod, at Finansudvalgenes Samtykke herfra søges til, at der af Jordfonden stilles et Beløb af 3 Mill. Kr. til Raadighed til Indkøb af Jord til Udstykning i Henhold til nævnte Lov af 4. Oktober 1919.“

Altsaa, i 1927 søgte den daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal Finansministeriet om Tilslutning til at gaa til Rigsdagen og faa 3 Mill. Kr. af Jordfonden til Udstykning efter Loven af 1919, og jeg forstaaer ikke, hvorfor der nu er opstaaet en saadan Forargelse over, at den nuværende Regering ogsaa søger Bevilling hos Rigsdagen til at indkøbe Jord for Jordfondens Penge til Udstykning efter den samme Lov, som nævnes i Landbrugsministeriets Skrivelse af 3. Juni 1927. Jeg anser denne Henvendelse, som Rigsdagen gav sin Tilslutning til, for at være et afgjort Fortilfælde, som viser det naturlige i, at Jordfondens Penge anvendes paa den nævnte Maade. Tilfældet vilde næppe være forekommet, hvis man ikke havde ment den Gang, at der forelaa Lovhjemmel derfor. Man kan dog ikke tænke sig, at daværende